

Ukrajina desátý den

Paul Craig Roberts

8.3.2022 Komentáře Témata: Ukrajina849 slov

Dnes ráno si zahraji na generála v křesle. Předem řeknu, že nemám pochybnosti o tom, že pokud Kreml nezmění politiku, bude ruská vojenská operace na Ukrajině nakonec úspěšná, ale ne tak úspěšná, jak by mohla být. Rovněž předem přiznávám, že zatímco svým informacím do jisté míry důvěřuji, na všechny bych život nevsadil. Rovněž se zříkám toho, že bych byl pro-Putina, proti-Putinovi nebo se jakkoli stavěl na jednu či druhou stranu. Víím také, že Kreml má lepší informace než já. Otázkou je, zda mají správnou politiku.

Moje teze je následující: Plán Kremlu byl od začátku chybný. Z toho vyplývá, že i když Ukrajina nakonec padne, Rusko nezíská nejdůležitější výhody - konec provokací a respektování ruských červených linií. Důvodem je, že omezení kladená na vojenskou operaci zbytečně prodloužila konflikt a zvýšila ruské ztráty.

Prezident Putin tuto operaci popisuje takto: Jde o ochranu obyvatelstva v ukrajinských separatistických republikách Doněcku a Luhansku a demilitarizaci a de-nacifikaci Ukrajiny bez použití těžkých zbraní v oblastech s civilním obyvatelstvem. „Rusko,“ prohlásil Putin, „nehodlá vést válku padni komu padni (shock and awe), jak to dělaly USA/NATO v Srbsku, Afghánistánu, Iráku a Libyi.“

To je vznešený i praktický postoj. Ukrajina je nezávislou zemí teprve od roku 1991. Po staletí byla Ukrajina součástí Ruska. Vzájemné sňatky mezi Ukrajinci a Rusy jsou rozsáhlé. S výjimkou banderovských neonacistických živlů na západní Ukrajině je Ukrajina stejně tak ruská jako ukrajinská. Putin to zdůrazňuje a odmítá jakékoli nepřátelství vůči Ukrajincům kromě rusofobních neonacistů. Chce ušetřit ukrajinské životy a vyhnout se ničení jejich měst s výhledem na lepší vztahy, jakmile bude země de-nacifikována.

Je však tento ušlechtilý a praktický postoj reálný? Problém je v tom, že tato politika působí proti Rusku stejně jako pro něj. Neonacistické bojůvky si okamžitě uvědomily, že Rusko jim poskytlo velkou vojenskou výhodu. Zakotvili se svými těžkými zbraněmi uprostřed civilního obyvatelstva, kterému zakázali odejít. Takto jsou milice schopny pálit do ruských pozic, aniž by dostaly opětovanou palbu.

V důsledku toho se jejich vyklízení stává operací s vysokým počtem obětí, kdy se bojuje dům od domu a ulice od ulice. To také znamená zpoždění. Zpoždění znamená více času pro psychologickou operaci západních médií proti Rusku. Zpoždění tak utužuje nenávisť Západu vůči Rusku, ale nevyvolává strach z jeho provokací a ohrožení, protože operace se zdá být zablokovaná, což naznačuje, že ruská armáda je menší hrozbou, které lze úspěšně čelit. Objevují se zprávy, že na Ukrajinu proudí 16 000 dobrovolníků a americké zbraně, aby Rusko uvěznili v prodloužené válce, jejímž výsledkem bude hladovějící Ukrajinec, což je další voda na mlýn psyops.

„Válka je peklo.“ Kreml se snaží vést válku bez pekla a ruští vojáci za to platí. Při pozorování ruských obětí čečenský vůdce Ramzan Kadyrov řekl Putinovi, aby šel z cesty a nechal armádu vést vojenskou operaci. Podle něj nemá smysl zachraňovat ukrajinské životy na úkor ruských. Čečenský vůdce je věrným Putinovým spojencem. To, že se takto vyjádřil, svědčí o tom, že Putinova politika hrozí demoralizací ruské armády a podkopává Putinovu podporu mezi ruskými nacionalisty.

Putin navíc nemá žádné zásluhy za to, že se snaží minimalizovat civilní oběti. Západní média jsou plná titulků, že „Rusko zintenzivnilo útoky na civilisty.“ Kreml se ani v této pozdní době nepoučil, že ať udělá cokoli, Rusko bude vykresleno v těch nejčernějších barvách. Reakce Západu bude stejná, ať už se Putin vyhne zabití jediného civilisty, nebo zabije celou populaci. Prezidentky a vláda USA dokonce obviňují Putina z bombardování jaderné elektrárny v Donbasu. Zamyslete se na chvíli nad tímto obviněním. Proč by Rusko způsobovalo humanitární krizi v Donbasu, když Rusko šlo do války, aby Donbas zachránilo před humanitární krizí?

Putin vyhlásil další příměří, aby umožnil civilistům opustit obklíčená města bezpečným koridorem. Doufá, že se mu podaří dostat lidi ven, aby ruská armáda mohla zaútočit na milice. Milice však civilistům odchod nedovolí. Otevřené koridory jsou únikovými cestami pro neonacistické vůdce, kteří jsou na Putinově seznamu pro budoucí soudy za válečné zločiny, a jsou vstupními body pro zbraně a zásoby.

Riskuje Kreml ztrátu pozornosti? Ocitne se Putin v situaci, kdy bude spíše řídit humanitární krizi než vést válku?

Ministr zahraničí Lavrov, jistě čestný a slušný člověk, nechápe Zelenského nezáměr o jednání: „Situace vypadá poněkud zvláštně, zdá se, že všichni mají zájem na brzké dohodě, jak vše plně vyřešit. A na druhé straně se zdá, že ta nejdůležitější strana, ukrajinská, neustále vymýšlí záminky, jak odložit začátek dalšího jednání.“

Je těžké uvěřit, že Lavrov nechápe, že Zelenskij zastupuje Washington, nikoli Ukrajinu. Washington vidí v zabředlé válce šanci, jak z ní udělat humanitární krizi, a zároveň pokračovat v tom, aby Putinovi přinášel jeden monokl za druhým ve válce psyops.

Rusko potřebovalo demilitarizovat Ukrajinu do 48 hodin, aby dokázalo, že překročení ruských červených linií má vážné a definitivní důsledky. Evropské země by se okamžitě začaly obávat dalších provokací. Raketové základny by opustily Polsko a Rumunsko. Finové by nežádali o členství v NATO.

Místo toho se vytváří dojem, že Putin není tak rozhodný, že ruská armáda není tak obávaná. Washington bude v Evropě nadále rozhodovat a provokace budou pokračovat, až nakonec skončí jadernou válkou.

[Ukrainian Update #5](#) vyšel 5.3.2022 na paulcraigroberts.org. Překlad v ceně 372 Kč Zvědavec.